

D.N. 21-2-1968.

Jan Erik Eriksson. Rektorn vid Alands folkhögskola i Mariehamn. Jan Erik Eriksson har avlidit i en ålder av 62 år.

Han var född i Finström på Åland — son till bondehövdingen Johannes Eriksson, som aktivt kämpade för landskapets återförening med Sverige — blev student 1925, fil kand 1931 och fil mag

1948. I över 35 år har han varit rektor för Alands folkhögskola. Han deltog livligt i åländsk politik och var en förkämpe för det åländska kulturlivet. Från 1946 var han ledamot av landstinget, där han, liksom vid talrika föredragsturnéer särskilt i Sverige, slog vakt om den åländska självstyrelsen. Han tillhörde Finströms kommunalfullmäktige, där han från 1961 var ordförande. I överstyrelsen för Riksföreningen för svenskhetens bevarande i utlandet var han medlem sedan 1948 och från samma tid medlem av redaktionsrådet för tidningen Åland. Han hade också ordförandeuppdrag i Ålands folkminnesförbund och i ungdomsförbundet sedan 1936 samt i Folkhögskolans elevförbund från 1941. Närmast sörjande är maken Greta, född Sundblom, skolkökslärarinna.

Genuin folklore . . .

FORTS. FRAN SID. 1

En 600—700 låtar från Sörmland har Gustaf Wetter tecknat ner vid det här laget. Han har hållit på sedan 1932. Nu ska han numrera varje spelman. — Det finns inte många spelmän i Sörmland som jag inte känner, säger Wetter, ordförande i Sörmlands spelmansförbund. Som är Sveriges äldsta, men inte största, trots 280 medlemmar. — Man skulle inte kunna tro att det finns så mycket genuin folkmusik så nära Stockholm, säger spelman Wetter. Sin sjuhundraförsta (eller vad det nu kan vara) folkmusiker har Wetter alltså träffat i Abel Andersson. Som är främst sångare och diktare och inte så mycket spelman, fast han spelar lite fiol.

— Jag har hittat en till i Bie, säger Wetter, men jag ska klara av Abel först. Tre av Anderssons "låtar" hade Wetter tecknat upp när vi hälsade på. En sommarvisa om Fagertjärns ros i Tiveden, en Midsommarvisa från Stora Malm och "en glad melodrun

En vvd sommarvisa från Stora Malmt "Midsommarkväll, drömaras r> äll, du skönaste kväll uti Norden..." Orden och toner- Abel Andersson midsommarafon 1958. Här sjunger "i • :san medan nedteCjcnaren spelman Gustaf Wetter spelnr tvenna på sin fiol.

Torsdagen den 11 januarij 1968

Genuin folklore från Sörmland, visst finns den

Den 22 december 1951 gick Abel Andersson nere vid sjön på öster Djulös ägor och plöjde. Kyrkklockorna ringde över bygden. Då kom en julsalm för honom, ord och musik: "Till det folk som bor i tiden kommer han som ljust är. Barnen uti tidens öken Han bud om Faderns kärlek bär. — Det kommer som ett nysande, säger sångaren och diktaren Abel Andersson. — Väldigt trevlig förkylning du har, tycker spelman Gustaf Wetter, som just nu håller på att teckna ner Anderssons texter och melodier.

Forst sid 15

om göken". Det var i mitten på maj, berättar Abel. Jag kom ut ur stallet, meddet-samma jag kom ut gol göken och visan blev då som en fråga till göken. Och Fagertjärns rosor den drömde Abel Andersson om en gång efter att ha läst en notis i tidningen om rosornas förökning. — Jag drömde jag var ute på sjön och såg de gröna knopparna på botten. De växte och jag skulle hjälpa till att få upp dem, men det gick inte. Så växte de i alla fall upp och låg där på vattnet, de röda näckrosorna . . .

— Jag får mina dikter och toner från naturen, säger Abel Andersson.

B K